

faar det i sin Magt at træffe Afgørelse paa det Omraade, der omhandles i Paragraffen Dyrs Transport, Slagtning o. s. v. Der staar, at Ministeriet *kan* give Forskrifter; det *skal* ikke give Forskrifter, der kan blive til Retledning for Transport af Dyr til Slagtingen og for selve Slagtingen og mere af lignende Art. Paragraffen angaar saaledes i Grunden, synes jeg, det samme, som siges i § 1; men det er vel en Nødvendighed, at visse Ting drages frem, saa Befolkningen kan være klar over, paa hvilken Maade man kan gaa hen og forbyrde sig mod Loven.

Det er de faa Bemærkninger, jeg vil gøre angaaende selve Lovforslaget, og jeg vil udtale Ønsket og Haabet om, at alle gode Gange maa være tre, som det siges saa tit. Det er tredje Gang, vi har dette Lovforslag fremme; og som ærede Medlemmer ved, har andre Lande — ganske vist ikke ret mange, men dog England, Italien og Norge — allerede faaet Love til at beskærme og beskytte Dyrene; og Dyrevennerne her i vort Land vilde være glade ved, om vi ogsaa kunde komme saa vidt her. Det er mit Ønske og Haab, at vi kan naa dertil, at vi kan faa en saadan Lov; og ligesom vi i Udvalget i Fjor blev enige om at forme en saadan Lov, haaber jeg, at vi ogsaa i Tinget og hele Rigsdagen skal kunne enes derom. Dermed skal jeg anbefale Sagen til velvillig Behandling, selvfølgelig i et Udvalg; det vil jeg da antage at være det formaalstjenligste.

Marott: Jeg vil heller ikke ved denne Lejlighed komme ind paa at drøfte Dyrebeskyttelsessagen i Almindelighed. Selve Grundtanken er jo tidligere drøftet indgaaende i de to sidste Rigsdagssamlinger, hvor vi har haft denne Sag til Behandling, da det private Lovforslag forelaa. Og siden vi sidst forhandlede om denne Sag her paa Rigsdagen, er der sket adskilligt Dyrplageri rundt omkring i Landet, Begivenheder, som har været i høj Grad egnede til at oprøre Folk, og som yderligere har vist Nødvendigheden af, at Rigsdagen snarest muligt faar et Lovforslag om Dyrebeskyttelse vedtaget, saaledes som ogsaa den sidste ærede Taler (Mølgaard-Nielsen) berørte. Der forelaa altsaa i sidste Rigsdagssamling et fuldt færdigt Lovforslag, overfor hvilket kun eet af Udvalgets Medlemmer havde taget Forbehold, dog kun paa et Par enkelte Punkter. Da der imidlertid forelaa forskellige Skrivelser og Henstillinger angaaende denne Sag fra en

Række Institutioner, og da der skulde føres Forhandlinger med de forskellige Ministerier om Sagen, modtog vi den højtærede Justitsministers Tilbud om at føre disse Forhandlinger, idet det vilde være vanskeligt indenfor Udvalget at faa udført dette Arbejde; og vi har altsaa nu liggende for os det endelige Resultat af det Arbejde, som senere er blevet foretaget.

Det nu fremsatte ministerielle Forslag er jo ikke saa omfattende som det tidligere behandlede private Lovforslag; thi dette havde, ved Siden af en solid Hovedparagraf med passende Straffebestemmelser, en Række enkelte Bestemmelser, hvorved man bestræbte sig for nærmere at fastslaa, hvad der skulde betragtes som Dyrplageri, altsaa en Lov, hvorved Spillerummet for Dommeren ikke blev saa vidt, og hvorefter Dommeren vilde faa forskellige Bestemmelser at rette sig efter, naar han skulde definere Begrebet Dyrplageri. Jeg mener fremdeles, at det vilde være heldigt, om man i et Lovforslag af den Art havde saadanne Bestemmelser, idet man ikke i alt for høj Grad skal give Dommerne Lejlighed til vilkaarlig Bedømmelse i saadanne Sager. Det er da heldigt, at § 1 i det foreliggende Lovforslag er saa noget nær den samme Paragraf som den, der stod i det private Lovforslag, og ved denne Paragraf bliver Begrebet Dyrplageri udvidet. Det er dog ikke helt ud Paragraffen, som den staar i Straffelovsudkastet, for saa vidt angaar Straffebestemmelserne, saaledes som vi havde formet den i Fjor. Den højtærede Minister har slettet Bestemmelsen om Strafarbejde; han har sat høje Bøder og Fængsel. Jeg mener nu fremdeles, ligesom Udvalget i Fjor, at man meget godt kan tænke sig et saa raat, ondt og grusomt Dyrplageri, at det ikke var nogen Skade til, om der i Loven fandtes en Bestemmelse i denne Retning, en Bestemmelse om, at saadant særlig raat og grusomt Dyrplageri kunde straffes med Arbejdsfængsel, som der staar i Straffelovsudkastet; og det er ogsaa denne Motivering, hvormed Straffelovkommissionen har indsat en saadan Straffebestemmelse. Jeg mener, at en saadan raa og ond Person i Virkeligheden langt mere fortjener at komme i Forbedringshuset end for Eksempel en sølle Fyr, der gaar hen og stjæler. Jeg vil derfor gerne henstille dette Spørgsmaal til det eventuelle Udvalg og den højtærede Justitsministers velvillige Overvejelse.

Dernæst forbydes i Lovforslagets § 2 Kupering af Heste. Det er ogsaa en god